

Miasto (1996)

Miasto to historia która urodziła się w trakcie naszej pracy. W punkcie wyjścia nie było gotowej idei, nie było nawet pytania: co chcesz wyrazić Krok por kroku wyłaniała się opowieść o nas samych, jakimi jesteśmy i jakimi moglibyśmy być.

Budując przedstawienie, chcieliśmy przenieść w świat teatru, ruchu, słowa, składające się na życie miasta, na siły, które w nim działają. Miasto to obszar, na którym spotykają się: teatr i nasza potrzeba stawiania pytań o własne miejsce, o wartości dominujące w świecie, który nas otacza.

- Reżyseria Piotr Borowski
- Zespół Gianna Benvenuto, Jolanta Denejko, Zbigniew Kowalski, Agnieszka Kruszewska, Anna Olejnik, Piotr Piszczatowski, Anna Skorupka

Recenzje

Nagroda Gazety Wyborczej Recenzenci-jurorzy

'Gazety Wyborczej' przyznają swą nagrodę dla Studium Teatralnego z Warszawy za spektakl Miasto, za młody głos w sprawie naszej współczesności. 'Dawno w polskim teatrze nie było młodej grupy, która zadebiutowała przedstawieniem tak przejmująco mocnym i własnym. Duża świadomość teatralna i sprawność młodej grupy spłotła się w tym spektaklu z doświadczeniami życiowymi wykonawców. Strzępy oderwanych tekstów tworzą opowieść o mieście – współczesnym Babilonie, pozbawiającym niewinności, złudzeń dzieciństwa i indywidualności. Naszym zdaniem, przedstawienie Studium Teatralnego ma wymiar wypowiedzi pokoleniowej. Jest donośnym głosem w obronie podstawowych ludzkich wartości i uczuć.'

Człowiek wobec przemocy życia codziennego

'Żeby rozbrajać przemoc, trzeba najpierw wywlec na światło dzienne mechanizmy jej działania, spotkać się z nimi oko w oko. Można robić to tak, jak we współczesnym kinie, gdzie brutalność sprzedaje się jako towar. Można tak, jak w Studium Teatralnym z ulicy Lubelskiej, gdzie – niczym w teatrze Antonina Artauda – wierzy się, że okrucieństwo odegrane na scenie będzie dla doświadczających go widzów oczyszczeniem. Ten drugi sposób przekonuje mnie znacznie bardziej. Mam wrażenie, że przedsięwzięcie o którym mowa, jest dziś jednym z nielicznych w Warszawie, gdzie ludzie miasta starają się rozpoznać samych siebie. Rozpoznać miasto, by móc budować lepsze.'

Paweł Rodak

Życie Warszawy, październik 1997, Polska

Miotłą po scenie

'Na Pradze, trzy kroki od Powszechnego, zdarzył się jeden z tych cudów, które człowiekowi dodają wiary w teatr. Grupa studentów założyła w starej kamienicy studio teatralne. Widziałem ich spektakl Miasto i muszę powiedzieć, że takiej energii i zaangażowania nie widuje się codziennie. Spektakl odtańczony jakimś dziwnym tańcem na bosaka opowiada o zgiełku miasta i o człowieku przez miasto odrzuconym.'

Roman Pawłowski

Gazeta Wyborcza (Stołeczna), wrzesień 1997, Polska

Recenzje

Miasto, współczesny mit

'... Ten spektakl brzmi jak muzyka, jak wielogłosowa pieśń, rapsod czy ballada, której twórcy napiętym od emocji tonem opowiadają o swoich lękach, własnych marzeniach i utraconych złudzeniach. Czy tylko swoich? Dosłyszeć można tutaj echo romantycznego mitu wielkiego miasta jako miejsca złego, współczesnego Babilonu i piekła zarazem. Zadziwiająca to rzecz, usłyszeć tak krystalicznie czysty, romantyczny głos w dzisiejszym polskim teatrze.'

Tadeusz Szyfiejko

Gazeta Wyborcza (Warmia i Mazury), maj 1997, Polska